

[C. O. Pedersen.]

mange baade næringsdrivende, og jeg tror Landbrugere, og hvem det nu kan være, som under denne Krise er kommet i Vanskeligheder, kommet fra deres Erhverv. De er i Realiteten blevet arbejdsløse, og medens der for Lønarbejderne paa mange Felter er Hjælpeforanstaltninger dels gennem Arbejdsløshedskasser og dels paa anden Maade, vil der være mange af disse næringsdrivende, der, naar de kommer væk fra deres Erhverv, staar uden nogen som helst Hjælp og saa straks kommer paa Fattigvæsenet. Deri kan Ministeren naturligvis have nogen Ret. Jeg vil ikke benægte, at disse Folk er meget daarligt stillede, meget daarligere end Lønarbejderne, og disse Mennesker bruger Ministeren nu som Trækplaster for at faa gennemført en Omgaaelse af det, som Ministeren selv i Sommer var med til at gennemføre, for det er jo Ministerens Hensigt at bruge disse næringsdrivende, som ingen Hjælp kan faa, disse Folk, der er kommet bort fra deres Erhverv, til at faa denne Ophævelse af Fattighjælps Virkninger overfor Lønarbejderne igennem. For disse er der i Virkeligheden paa mangfoldige Omraader Understøttelsesforanstaltninger, som kan bruges, selv om Ministeren altsaa mener, at de ikke er tilstrækkelige.

Ministerens Forslag er i Virkeligheden meget omfattende, det omfatter endogsaa en saadan gammel kendt Kategori af Medborgere som Alimentanter. Jeg gad nu egentlig nok vide, hvilken Anledning Ministeren skulde have til særlig at tage sig af denne Hovedgruppe indenfor de fattigunderstøttede. Ministeren kender jo vor Stilling til denne Gruppe Medborgere fra Forhandlingerne om Socialreformen, og han ved udmærket godt, at der slet ikke er noget at gøre hos os med Hensyn til denne Slags Mennesker, udover hvad den nuværende Lovgivning giver. Jeg ved godt, at Socialministeren i sin Socialreform har noget mildere Bestemmelser end dem, vi har i Øjeblikket. De findes i det Afsnit, som hedder Kommunelaan og Kommunegæld. Det er noget, der kan bruges som en Slags Hjælpekasser, det er en lille Erstatning for Hjælpekasseforanstaltninger, han har der, og jeg ved udmærket godt, at der er smaa Ventiler i Socialreformen, saaledes at disse Mennesker ikke behandles helt saa haardt, som de bliver i Øjeblikket. Men jeg vil gerne sige til Ministeren, og det gælder ogsaa Socialreformen — dette er jo et lille Afsnit af Socialreformen, som Ministeren søger en midlertidig Løsning af —, at han skal ikke gøre sig nogen Ulej-

lighed med at søge hos Venstre om den allerringeste Sympati eller Imødekommenhed, eller hvad man vil kalde det, overfor disse Medborgere. Det findes ikke hos os. Vi mener ikke, at Samfundet overfor den Gruppe Medborgere, som ikke opfylder deres Forpligtelser overfor de Mennesker, som staar dem nær eller der burde staa dem nær, har saadan særlige Forpligtelser, at vi skulde gaa hen og eftergive dem saadan Fattighjælps Virkninger, som de i Virkeligheden bærer med Rette. Derfor kan det ikke nytte, Ministeren kommer til os. Jeg har fremdraget dette Punkt, fordi Ministerens Forslag er saa omfattende. De Folk, der er kommet væk fra deres Erhverv, er Trækplastret, men det gælder jo ikke Alimentanterne; men Ministerens Mening med Forslaget er i Virkeligheden, at praktisk taget alle uden Undtagelse skal have denne Eftergivelse af Fattighjælpen. Det begrundes han med Krisen, uden at der i Virkeligheden er nogen egentlig krisemæssig Aarsag til det hele. Jeg gad egentlig nok vidst, hvilken krisemæssig Aarsag Ministeren vil kunne anføre med Hensyn til en hel Del af disse Mennesker i den Gruppe.

Jeg vil sige til Ministeren, at han kan ikke vente Tilslutning fra vor Side til dette Lovforslag. Vi vil ikke være med til at gennemføre denne Del af Socialreformen særskilt paa Tid. Det er jo et Afsnit, som praktisk talt genfindes i Socialreformen, om end paa anden Maade. (*Socialministeren* [Steincke]: Aldeles ikke!). Praktisk talt, Hr. Minister, De afskaffer ogsaa dér alle Fattighjælps Virkninger, men det går ikke, Hr. Minister, selv om det er paa Tid. Vi vil ikke være med til det, og jeg kan tilsige den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, som talte om en velvillig og hurtig Behandling, at det skal ikke komme til at mangle paa Hurtigheden, men hvad Velvillien angaar, kan man ikke vente sig nogen fra Venstres Side overfor dette Lovforslag.

Ulrich: Det foreliggende Lovforslag er efter mit Partis Opfattelse et Forsøg paa at indføre en ny Hjælpekasse for 1 Aar. Den højtærede Socialminister vil gøre Forsøg paa at aabne Fattigvæsenets Kasse akkurat paa samme Maade som Hjælpekassernes, før den sidste Lov om Hjælpekasser blev vedtaget. Dette vil efter min og mit Partis Mening føre til et Run paa Fattiggassen, og det kan dog ikke være Meningen, naar man her i Rigsdagen for et halvt Aar siden er gaaet til en Lovgivning, som skulde hindre, at der tæredes paa flere Kasser, og har givet denne Lovgivning saa-